

med Hensyn til dettes Repræsentation i Ministeriet. Partierne valgte i sin Tid deres Repræsentanter frit uden nogen Indflydelse fra Konseilspræsidentens Side. Disse Ministre sidder i Ministeriet som deres Partiers Repræsentanter til Forhandling paa disses Vegne, og de vedblev at være Formænd for eller Næstformænd for deres Partier. Deres friere Stilling i og til Ministeriet maa derfor betragtes som straks fastslaaet.

Jeg skal dernæst, for at ingen Uklarhed skal være Skyld i, at der tages Beslutninger, der mulig kunde faa meget vidt-rækkende Betydning, bemærke:

I Ministermødet den 18. Maj, hvor Ministrene J. C. Christensen og Rottbøll foranledigede en Drøftelse af Hr. Staunings Deltagelse i visse socialdemokratiske Overvejelser i Stockholm, oplystes det, at der allerede tidligere havde fundet en Samtale Sted mellem Udenrigsministeren og Hr. Stauning om Spørgsmaalet, og at der var opnaaet Forstaaelse derom; Hr. Stauning havde udtalt, at han som Formand for sit Parti maatte kunne deltage i internationale partimæssige Overvejelser til Fremme af Fredsarbejdet, men at han var klar over, at det kunde have Vanskeligheder, om han, der var Medlem af Ministeriet, deltog i selve den paatænkte socialdemokratiske Fredskonference, hvor der muligvis kunde finde Afstemning Sted og blive taget Standpunkt til bestemte Forslag; hans Parti havde ikke taget Bestemmelse om, hvem der paa dets Vegne skulde deltage deri, og han var villig til, før Beslutning toges, at forhandle med Udenrigsministeren om, hvorvidt hans Deltagelse maatte være betimelig.

Minister Rottbøll erklærede derefter, at han altsaa kunde meddele sit Parti dette. Senere fremkom der ikke fra noget af Partierne nogen Udtalelse om Sagen overfor Ministeriet, heller ikke ved det lukkede Møde den 31. Maj.

I Ministermøde den 16. Juni har Hr. Stauning i Anledning af Det konservative Folkepartis Skrivelse udtalt,

at han og hans Parti ganske billiger den ved Ministermødet i Stockholm fremsatte Udtalelse om, at de nordiske Regeringer ikke kunde tage Initiativet til Fredsbestræbelser,

at hans Deltagelse i de socialdemokratiske Partidrøftelser ikke strider herimod, idet der ikke er Tale om Fredsmægling, men kun om at give Udtryk for den socialdemokratiske Opinion i de forskellige Lande med Hensyn til Fredsspørgsmaalet;

at han i de Udtalelser, til hvilke der sigtes, ikke har udtalt sig om Udenrigspolitik, og at han beklager, at en Vending i et Interview, der er urigtig gengivet, har frembragt det Indtryk, at han har udtalt sig mod en enkelt Magt. Dette er aldeles ikke Tilfældet; han har kun udtalt sit Partis almindelige Mening om Kapitalismens Indflydelse som Aarsag til Krigen.